

מסכת פרה

פרק יב משנה י

כפיו מיחם ששהוא מחבר לשילשות, בית שמאי אומרים, חבור לטעמה ואינו חبور להזיה. בית הלל אומרים, זהה על הטעמה, זהה הכספי. זהה על הכספי, לא זהה הטעמה. הכל כשיירם להזות, חוץ מטעמות ואנדרוגינוס והאשה. ותינוק שאין בו דעת, האשה מסעודה ומזה, ואוחזת לו בפנים והוא טובל ומןזה. אםacha בידו, אפילו בשעת הזיה, פסיל: